

בית דין רבני אזורי בירושלים

24 מאי 2021
1282426-2

הוראה לפינוי בן זוג מהדירה לצורך גירושי הצדדים בפועל

הדיינים

1. הרב יצחק אושינסקי - אב"ד
2. הרב מאיר קאהן
3. הרב יעקב מ' שטיינהויז

התובע

פלוני
ע"י עו"ד טל פרי

- נגד -

הנתבעת

פלונית
ע"י עו"ד אמנון בן דרור

החלטה

בפנינו תביעת גירושין של הבעל.

תיק הרכוש מתנהל בבית המשפט.

במסגרת הליך הגירושין, הבעל אף תובע את פינוי הנתבעת מהדירה שבבעלותו הרשומה על שמו, שם מתגוררים הצדדים.

האישה תובעת כתובתה בבית הדין.

ונזכיר האמור בסיומה של החלטת בית הדין מיום י"ד באייר תשפ"א (26.4.21):

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

משכך, יוגשו סיכומי שני הצדדים באשר לכך, ובית הדין ייתן הכרעתו.

התובע יסכם ראשון בתוך 14 יום, וסיכומי הנתבעת יוגשו בתוך 14 יום נוספים.

סיכומי כל אחד מהצדדים באשר לתביעה זו, לא יעלו על 4 עמודים, בגודל אות גופן המקובל (ניתן לצרף נוספים עד 30 עמודים).

בנוסף, נזכיר האמור בסיפא של סעיף עז לתקנות הדין באשר לסיכומים:

בית-הדין רשאי, לפי ראות-עיניו, להרשות לתובע לענות בנקודה מסוימת או בנקודות מסוימות לסיכום של הנתבע.

ומבחינת בית דין זה, לאחר שנשמעו ויישמעו טענות שני הצדדים, ולאור חלוף הזמן מתחילת התנהלות התביעה, אין צורך בקבלת תגובת צד אחד לסיכומי הצד השני, ורק אם בית הדין יראה מיוזמתו צורך לבקש תגובה שכזו לשם הבהרה, הוא ינהג כן.

כמובן שבית הדין יברך על כל הסכמה שתושג בין הצדדים, שתייתר את הצורך במתן פסק דין, שיתכן ולא יהיה לשביעות רצונו של מי מהצדדים.

ועתה התקבלו סיכומי שני הצדדים.

סיכומי התובע

להלן יובאו קטעים רלוונטיים מתוך סיכומי התובע:

א. אין כל מחלוקת לעניין הצורך המהיר לביצוע הגט ואי היכולת לתקן את מערכת הנישואין וזאת בשל התנהגותה של הנתבעת. וזאת גם מאחר שכב' בית הדין כבר הורה על גירושי הצדדים בהחלטה מיום כ"ט בטבת תשפ"א (13.1.2021) ובקודמותיה.

ב. יודגש כי הצדדים נשלחו לכב' הפסיכולוג ד"ר סגל ומחוו"ד מיום ח' בטבת תשפ"א (23.12.2020) עולה כי מסקנתו הברורה "אני מתרשם כי במצב הנוכחי מוטב כי בני הזוג יתגרשו, להערכתי, המשך חיי הזוגיות עלול להגביר את המתיחות בין בני הזוג".

ג. כמו כן גם ע"פ חו"ד של ב' – עו"ס מנהלת המחלקת ושירותים חברתיים, ניתן להבין באופן מובהק כי על הזוג להתגרש ולעבור לבתים נפרדים בהקדם האפשרי; עמ' 5 "אין ספק שכבר היום קיימת פגיעה אצל הפעוטה, פגיעה שתלך ותגדל ככל שמצב זה בין ההורים ימשיך ללא שנוי משמעותי ובשלב כלשהו, דברים יבואו לידי ביטוי".

ד. הנתבעת מעלילה על התובע התנהגות מאיימת ובריונית כנגדה.

ה. ביום י"ג באייר תשע"ט (18.5.2019) גילה התובע בהוכחה חד משמעית לרחשי ליבו מתחילת הנישואין כי כל רצונה של הנתבעת היא לגזול את רכושו וממונו של התובע וכל רצונה הוא להביא עוד ילד לחיים ולסיים במהרה את מערכת הנישואין הנ"ל.

ו. יודגש כי כלו כל הקיצין עת הגישה הנתבעת ביום י' בסיון תש"פ (2.6.2020) במעמד צד אחד צו הרחקה של התובע מביתו, בית אשר בנה אותו בשנת 2008 מכספו שלו ומימון בנקאי שאותו משלם עד היום ואין כל מחלוקת כי הינו הבעלים מזה מספר שנים רב טרם התחתן עם הנתבעת, כב' השופט בן דור ליבל לא מצאה מקום למתן הצו במעמד צד אחד ונקבע דיון.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

ז. עוד נאמר על יד כבוד בית הדין במהלך הדיונים, מאחר והתביעות מתנהלות בבית המשפט לענייני משפחה, אין כל מניעה להמתין ולדון בתביעות אשר הוגשו לכב' בית הדין, משום שיתכן והזכויות הכספיות שייפסקו לנתבעת, במידה ויפסקו בבית המשפט, יהוו אף פיצוי בגין הכתובה ולא יפסקו לאישה כפל זכויות, כמקובל בפסיקה.

ח. על כן, לאור האמור לעיל אין כל צדק להשאיר את התובע כבן ערובה בידי גחמותיה של הנתבעת ואף להעמידו בסיכון כי תמשיך לפגוע בו לרבות בתלונות שווא במשטרה אשר עלולות אף לפגוע בפרנסתו היום יומית.

ט. התובע מוכן לשכור דירה בת שלושה חדרים בישוב ה' או במ' למשך כשנה או עד שיוחלט אחרת על ידי ביהמ"ש לענייני משפחה בתביעות השונות, סכום השכירות יקוזז מכל סכום שתהיה זכאית לקבל, במידה ותהיה, וכמו כן מסכים התובע לעזוב את ביתו שאינו שנוי במחלוקת, למשך חודש עד אשר הנתבעת תשכור דירה.

י. הנתבעת לאורך כל השנה ממשיכה לדחות את ההליכים בבית הדין ובבית המשפט לענייני משפחה, לאור כך, על כבוד ביה"ד לקבוע מועד מידי לסידור גט.

סיכומי הנתבעת

להלן יובאו קטעים רלוונטיים מתוך סיכומי הנתבעת:

א. הבעל הגיש תביעה לגירושין. שאר ההליכים מתנהלים בערכאה המקבילה.

ב. היו תלונות במשטרה של האישה, והצדדים הופנו על ידי כת"ר למומחה שקבע כי מוטב שיתגרשו, נגד האישה מתנהל הליך פלילי, וביום י"ב בסיון תשפ"א (23.5.2021) צפויה האישה להעיד בדיון ההוכחות בתיק הפלילי.

ג. הצדדים התחייבו לקבל המלצת מומחה.

ד. בדיון האחרון הופיע הבעל בלוויית טו"ר שהציע הצעה.

ה. האישה הלינה על הצעת הבעל כמפורט בסיכומיה.

ו. הוצאת האישה מהדירה וחיובה במתן גט, הינם נושאים שלפוסקים קושי רב עימם.

ז. אכיפת גט נעשית בד"כ רק כשיש פירוד ממושך, ורק כאשר הצדדים אינם חיים תחת קורת גג אחת, ורק כאשר הוכח שתביעת שלום הבית אינה כנה.

ח. זה אינו המצב בתיק הנוכחי, בו טרם עברו ח"י חודשים ממועד הגשת התביעה לגירושין על ידי הבעל.

ט. הבעל מנסה להוליך את האישה שולל באמצעות תרגיל, לפיו ייצא לחודש מביתו וישוב אליו כאשר האישה כבר לא תהיה בו, אלא תשולח בינתיים ל"נוה הרע בשכירות". אין מדובר אלא בתרגיל שבאמצעותו מנסה הבעל לכפות על האישה לקבל ממנו גט.

י. אף אם לעיני כת"ר עומדת חוות דעת המומחה הממליץ על גירושין, ואף אם כת"ר רואה כי אין לנישואין אלו תוחלת, אין זה הוגן כי ייתן יד לתרגיל, לפיו בעל הממון הרב (הבעל) מוציא את אשתו בניזיד עדשים.

יא. רוצה הבעל לסיים הקשר עם האישה – יתכבד ויוסיף לה כגמולה במזומן את כל תביעת הכתובה ופיצויי הכתובה. רק עם יעשה כן הבעל, בנוסף להסדר אותו הציע כת"ר, תיאות האישה לקבל מידי גיטה.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

ובכן, טרם הכרעה, נתאר את מהלכי התיק, תוך ציטוט מהחלטות קודמות שנתנו בתיקי הצדדים. השתלשלות העניינים בתיק

ונזכיר בתחילה האמור בסיומה של החלטת בית הדין מיום י"ג בכסלו תשפ"א (29.11.20):
עד כאן עיקרי טענות הצדדים ההדדיות.

ובכן, בית הדין מתרשם כי הבעל רוצה להתגרש, אך בית הדין לא השתכנע כי האישה אכן רוצה את הבעל. על פניו נצפה כי טענת האישה לשלום בית אינה כנה.
ונבאר.

א. בבית המשפט מתנהל תיק רכושי, מזונות, משמורת והסדרי שהות. כל התביעות הן של האישה. בדרך כלל, אישה החפצה בכנות בבעלה, לא מבקשת לתבוע כל תביעה רכושית כנגדו בית המשפט, תהא התביעה אשר תהא.

ב. האישה תבעה את הבעל בבית המשפט בצו הגנה, בטענות על אלימות ועוד. הדבר מוכיח כי האישה לא רוצה באמת את בעלה. וידועה עוצמת משבר האמון בין בני זוג כשאחד מהם תובעת את השני בצו הגנה.

ג. האישה תבעה את הבעל במזונות אישה בסך 20,000 ש"ח (רשום בהחלטת בית משפט המתוארת מטה) וזכתה בסך 2000 ש"ח, התביעה המוגזמת לא מוכיחה על רצון לשלום.

ד. האישה טוענת בבית הדין כי היא תבעה צו הרחקה בבית המשפט כנגד הבעל, מאחר שהיא "חששה לחייה" מהבעל (ובסעיף 8 להחלטת בית המשפט המתוארת מטה נרשם כי היא טוענת שהיא מפחדת מהבעל). אז איך נוכל להאמין כי היא רוצה לחיות בשלום עם בעל שהיא חוששת לחייה מפניו?

ה. האישה טוענת בדיון "יש לו (לבעל) בעיית אונות קשה, ולא מקיים יחסים כבר שנתיים והוא אף משפיל אותי", ובית הדין מתקשה לקבל טענה מנתבעת על רצון לשקם יחסים, לאחר נתק כה משמעותי ביחסי אישות הנגרם מחמת הבעל.

ו. עיון בהחלטת בית המשפט מיום 9.6.20 (בתביעה לצו הגנה) מעלה התרשמות לסכסוך קשה שבין הצדדים (כולל זימון משטרה ע"י כל אחד מהצדדים או מהצד של אותו צד – האישה טוענת כי גיסתה הזמינה משטרה ולא היא), ואף זאת מוכיח על סכסוך עמוק, מה שמקשה להאמין לטענה כיום לשלום בית.

ברם, חרף האמור, בית הדין מעוניין להפנות את הצדדים לבחינה מקצועית, שמא עדיין ישנה איזו תקווה לשקם את יחסי הצדדים הזוגיים.

לשם כך, בית הדין מפנה את הצדדים לד"ר יעקב סגל; פסיכולוג חינוכי, התפתחותי, ומטפל משפחתי מוסמך, לבחינת הסיכוי, אם קיים, לשיקום יחסי הצדדים ובחינת המערכת הזוגית.

הצדדים יפנו אליו מיוזמתם לאלתר.

עלות הטיפול/אבחון תחול על שני הצדדים בשווה.

שני הצדדים מחויבים לשתף פעולה עם הפסיכולוג ולפנות אליו לאלתר.

מבוקש כי הפסיכולוג יבחן את המבוקש בהקדם, ומבוקשת חוות דעתו בתוך 30 יום.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

במידה ויביע הפסיכולוג התרשמות בחו"ד הפסיכולוג, בכל לשון או משמעות, כי אין סיכוי לשלום בית בין הצדדים, בית הדין ישקול להפנות את הצדדים לגירושין, תוך בחינת סוגית הכתובה (האם האישה תובעת זאת).

והתקבלה חו"ד הפסיכולוג ד"ר סגל מיום ח' בטבת תשפ"א (23.12.20), אשר במסגרתה נרשם:

בפגישות ביטאה האישה רצון להגיע לשלום בית. היא אמרה כי היא מעוניינת לשפר את הקשרים הזוגיים ונכונה להיכנס לתהליך טיפולי לצורך כך. הבעל היה מסויג מהאפשרות, אך היה נכון לנסות את הדבר.

במהלך הפגישות העלתה האישה טענות קשות לפיהן סבלה בבית מאלימות מצד בעלה ואף חשה כי היא ובתה נתונות בסכנה. בשל כך אף פנתה האישה למשטרה כשחשה סכנה לשלומה ולשלום הבת [ר].

הבעל טען כי לא הייתה אלימות בבית. בשיחות עלה כי הבעל מצוי בהליך פלילי בשל חשד לאיומים כלפי האישה.

אני מתרשם כי במצב הנוכחי מוטב כי בני הזוג יתגרשו. להערכתי, המשך חיי הזוגיות עלול להגביר את המתחות בין בני הזוג.

והמליץ לבסוף הפסיכולוג להפנות את הצדדים לגירושין.

כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום ט' בטבת תשפ"א (24.12.20):

[...] והמליץ לבסוף להפנות את הצדדים לגירושין.

והאמור בחוות דעתו, עונה להגדרה האמורה בסיימה של החלטת בית הדין מיום י"ג בכסלו תשפ"א (29.11.20) באשר להתרשמות בחו"ד הפסיכולוג, בכל לשון או משמעות, כי אין סיכוי לשלום בית בין הצדדים.

ובכן, טרם מתן הכרעה בתביעת הגירושין, מבוקשת תגובת שני הצדדים לאמור בהמלצת הפסיכולוג, וזאת בתוך 10 ימים מהיום.

בתגובתם יתייחסו אף לאפשרות תביעת כתובה.

לאור האמור בתגובתם והחומר שבתיק, בית הדין ישקול החלטתו.

והתקבלה תגובת הנתבעת (הסכמה לגירושין, ותנאי של פסיקת כתובה, מזונות ומדור), ובהחלטת בית הדין מיום י"ד בטבת תשפ"א (29.12.20) נרשם כי בית הדין ימתין לתגובת התובע בהתאם להחלטה מיום ט' בטבת תשפ"א (24.12.20).

כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום י"ט בטבת תשפ"א (3.1.21) לאור תגובת התובע הראשונה:

בפנינו עתה אף תגובת התובע בהתאם להחלטת בית הדין מיום ט' בטבת תשפ"א (24.12.20) (מבקש להתגרש, וטוען כי הנתבעת לא זכאית לכתובה).

הנתבעת מבקשת כי בית הדין ידון בכתובתה טרם מתן הגט. לטענתה (סעיף 6 לתגובתה), בית המשפט דן בנושאים הכספיים והיא רוצה למנוע "כפל מבצעים".

ובכן, טרם מתן החלטה, יגיב התובע בתוך 10 ימים, האם הוא מוכן לדון בכתובה לאחר מתן הגט (אף שיתכן ויהיה מחויב בכתובת אשתו, לאור הדיון שיתקיים), או שאף הוא מבקש לדון בכך טרם הגט, כבקשת הנתבעת.

לאור תגובתו, בית הדין ישקול החלטתו בתיק.

כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום כ"ט בטבת תשפ"א (13.1.21) לאור תגובת התובע המשלימה:
ועתה כאמור בפנינו תגובת הבעל המבקש להתגרש עתה ולאחר מכן לדון בכתובה.

ובכן, לאחר שמיעת עמדת שני ההורים ולאור האמור בסיומה של החלטת בית הדין מיום י"ג בכסלו תשפ"א (29.11.20) ומקרא חו"ד הפסיכולוג הרשום לעיל, בית הדין מורה עקרונית על גירושי הצדדים, מהעדר סיכוי לשלום בית ומהעדר כנות בתביעת האישה לשלום.

ברם, ככל והצדדים מתגוררים יחדיו באותו בית, לא ניתן לקדם את הגירושין בפועל, ולא תינתן הוראה לפתיחת תיק לסידור גט. בנוסף, הנתבעת דורשת לדון בכתוב טרם הגט.

ייקבע דיון נוסף, בפני הרכב מלא, כדי לקדם את הליך הגירושין בפועל.

כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום ח' באייר תשפ"א (20.4.21):

כיום, טוען התובע (שהוא גם עו"ד ומייצג את עצמו): המצב לא התקדם, רק מחמיר. היא צריכה לשכור דירה ולצאת מהבית, הבית הוא שלי ואין ויכוח. בית משפט מטפל בחלוקת הרכוש, הסמכות היא שם. בבית המשפט הוגש החומר וצד שני ביקש אקטואר. הם מנסים למשוך זמן. האישה חיה על חשבוני.

מגיב ב"כ הנתבעת: הוא איש עסקים עם 20 מיליון ש"ח. הוא רוצה להשליך את האישה לרחוב בלי מדור הוגן. ביקשנו בבית משפט מינוי רו"ח חוקר. יש לחכות לרכוש כדי שהיא לא תצא בחוסר כל. אין עילה לגירושין. בלית ברירה נקבל את ההמלצה לגירושין אך לא שזורקים את האישה לרחוב. אין לאישה יכולת כלכלית לצאת החוצה. הוא בא אלינו למשרד והייתה הצעה. הוא הציע לשכור לה דירה בה'. היא רוצה לגור באזור מ'. הבת שלהם בת שנתיים תגור איתה.

בשלב זה, ובהסכמת שני הצדדים (ללא רישום פרוטוקול), בית הדין שוחח בנפרד עם כל אחד מהצדדים בניסיון להגעה להסכמות, ברם לא הושגה ההסכמה המיוחלת.

בית הדין אף לא דן בכתובה עתה, משום שיתכן וזכויות הבעל הכספיות שייפסקו לאישה בבית המשפט, יהוו אף פיצוי בגין כתובה, ולא ייפסקו לאישה כפל זכויות, כמקובל בפסיקה.

טוען ב"כ הבעל: הוא יעזוב את הבית לשבועיים, הוא יממן לה דירה לחצי שנה עד שנה, עד שבית המשפט יחליט ברכוש.

שוב שוחח בית הדין בנפרד עם צד האישה בהסכמת הצדדים, אך עדיין לא הושגה הסכמה.

וזו ההצעה שהוצעה לצדדים לבסוף על ידי בית הדין:

א. הצדדים יתגרשו במועד הראשון שייקבע על ידי בית הדין.

ב. הבעל יעזוב את הבית למשך חודש, כדי לאפשר לאישה למצוא דירה בשכירות במ' או בה', דירה בת 3 חדרים.

ג. הבעל יממן לאישה דירה לשכירות למשך שנתיים או עד שבית המשפט יחליט ברכוש, המוקדם מבין השניים.

ד. הבעל יוכל לקזז את דמי השכירות ששילם לאישה מתוך חלקו שיעביר לה באיזון הזכויות (אם חלקו באיזון הזכויות גבוה יותר מדמי השכירות).

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

ה. אם חלקו של הבעל, שיעביר לה עבור איזון הזכויות, נמוך מדמי השכירות, האישה לא מחויבת להשיב לבעל את ההפרש.

ו. הכתובה תידון לאחר הגט ולאחר שיתברר היקף הזכויות שעל הבעל להעביר לאישה במסגרת האיזון. לא תזכה האישה בכפל זכויות, כמקובל בפסיקה, גם כתובה וגם איזון זכויות כספיות.

ההצעה הנ"ל הוקראה לצדדים ובאי כוחם, ושניהם בקשו לחשוב על ההצעה.

ובכן, בתוך 7 ימים תוגש תגובת הצדדים להצעת בית הדין.

מבוקש שתגובתם תהא לאקונית – "מסכים" או "לא מסכים" - וללא העלאת התניות או הסתייגויות על ההצעה הנ"ל.

במידת הצורך, ישוחחו מייצגי שני הצדדים זה עם זה, אם סבור מי מהם שישנו פרט הטעון שינוי קל.

בית הדין מתרשם כי תושג ההסכמה המיוחלת.

במידה ותגובתם תהא חיובית, בית הדין יאשר את ההצעה הנ"ל בתוקף של פסק דין, ויפנה את הצדדים לגירושין לאחר שהבעל יעזוב את הדירה בפועל. במידה ולא תושג ההסכמה, בית הדין יבחן את המשך ההליך בהתאם להחלטות המצוטטות מעלה.

כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום י"ד באייר תשפ"א (26.4.21):

בפנינו תגובת הנתבעת, המתנגדת להצעת בית הדין המובאת במסגרת החלטה מיום ח' באייר תשפ"א (20.4.21), וכך זכותה.

כבר אתמול התקבלה תגובת התובע, שהוא מסכים להצעת בית הדין.

ובכן, נזכיר את עיקרי ההליך שבין הצדדים, ולבסוף נבהיר מהו המשכו של ההליך מבחינת בית הדין.

למעשה, בפנינו תביעת גירושין של הבעל.

[...]

ברם, כאמור, התובע הסכים להצעת בית הדין, אך הנתבעת לא הסכימה (וכך זכותה לנהוג). משכך, יש צורך במתן הכרעה.

לאור האמור, הגענו לשלב הכרעה בתיק.

למעשה, באשר לגירושין כבר הורה בית הדין על גירושי הצדדים (ראו החלטת בית הדין מיום כ"ט בטבת תשפ"א (13.1.21) וקודמותיה). ברם, יש להכריע האם נדון בכתובה טרם הגט או לאחרי, וכן יש להכריע בבקשת הבעל לפינוי הנתבעת מהדירה הרשומה על שמו (סוגיית פינוי בעל דין מהדירה היא בסמכותו של בית הדין כדי לקדם תיק גירושין).

משכך, יוגשו סיכומי שני הצדדים באשר לכך, ובית הדין ייתן הכרעתו.

התובע יסכם ראשון בתוך 14 יום, וסיכומי הנתבעת יוגשו בתוך 14 יום נוספים.

סיכומי כל אחד מהצדדים באשר לתביעה זו, לא יעלו על 4 עמודים, בגודל אות וגופן המקובל (ניתן לצרף נוספים עד 30 עמודים).

בנוסף, נזכיר האמור בסיפא של סעיף עז לתקנות הדיון באשר לסיכומים:

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

בית-הדין רשאי, לפי ראות-עיניו, להרשות לתובע לענות בנקודה מסוימת או בנקודות מסוימות לסיכום של הנתבע.

ומבחינת בית דין זה, לאחר שנשמעו ויישמעו טענות שני הצדדים, ולאור חלוף הזמן מתחילת התנהלות התביעה, אין צורך בקבלת תגובת צד אחד לסיכומי הצד השני, ורק אם בית הדין יראה מיוזמתו צורך לבקש תגובה שכזו לשם הבהרה, הוא ינהג כן.

כמובן שבית הדין יברך על כל הסכמה שתושג בין הצדדים, שתייתר את הצורך במתן פסק דין, שיתכן ולא יהיה לשביעות רצונו של מי מהצדדים.

דיון והכרעה

ובכן, עסקינן בצדדים המצוין בסכסוך קשה, שדינם להתגרש (האישה טענה בדיון הראשון "יש לו לבעל - בעיית אונות קשה, ולא מקיים יחסים כבר שנתיים והוא אף משפיל אותי", והדבר מדבר בעד עצמו. כן נזכיר כי כבר התקבלה תגובת הנתבעת; הסכמה לגירושין, ותנאי של פסיקת כתובה, מזונות ומדור).

ונזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום כ"ט בטבת תשפ"א (13.1.21) לאור התגובה המשלימה של התובע, כי אף לאור המלצת הפסיכולוג, בית הדין מורה עקרונית על גירושי הצדדים, מהעדר סיכוי לשלום בית ומהעדר כנות בתביעת האישה לשלום. ברם, עוד נרשם שם כי ככל והצדדים מתגוררים יחדיו באותו בית, לא ניתן לקדם את הגירושין בפועל.

תיק הרכוש מתנהל בבית משפט, ונזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום ח' באייר תשפ"א (20.4.21) כי "בית הדין אף לא דן בכתובה עתה, משום שיתכן וזכויות הבעל הכספיות שייפסקו לאישה בבית המשפט, יהוו אף פיצוי בגין כתובה, ולא ייפסקו לאישה כפל זכויות, כמקובל בפסיקה". והדבר מצדיק שדיון בכתובה יתקיים רק לאחר תום ההליך לחלוקת זכויות כספיות, הליך המתנהל בבית המשפט ולא ידוע מתי יסתיים.

כמצוטט מעלה, בית הדין העלה הצעה מרחיקת לכת, שבמסגרתה הבעל יעזוב את הבית למשך חודש, כדי לאפשר לאישה למצוא דירה בשכירות במ' או בה', דירה בת 3 חדרים. וכן שהבעל יממן לאישה דירה לשכירות למשך שנתיים או עד שבית המשפט יחליט ברכוש, המוקדם מבין השניים (והבעל שיוכל לקזז זאת בעתיד). זאת כדי לעגן את מדורה של הנתבעת, אף שהבעל לא מחויב בכך בנסיבות תיק זה, שעה שבית הדין כבר הכריע לגירושי הצדדים אף מהעדר כנות בבקשתה לשלום בית כמתואר מעלה החלטה מיום י"ג בכסלו תשפ"א (29.11.20). ברם, אף שהבעל הסכים לכך, האישה לא הסתפקה בכך, וחבל שכך הוא (אף שזו זכותה).

ובכן, כאמור וכמצוטט בהחלטה מעלה, בית הדין כבר הבהיר כי דינו של תיק זה הוא לגירושין.

ברם, לא ניתן לבצע את הגירושין בפועל, כל עוד הצדדים גרים יחד תחת קורת גג אחת בדירתו של הבעל, כאמור אף שם.

אין ספק כי שני הצדדים גרים בדירתו של הבעל שנרכשה טרם בנישואין והרשומה על שמו, ואין לאישה כל חלק בדירה זו.

משכך, ובנסיבות תיק זה, בית הדין מורה כי על האישה לעזוב את המגורים המשותפים בדירת הבעל, ונבאר הוראה זו:

בסעיף 1 לחוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין) תשי"ג 1953 נרשם:

"עניני נישואין וגירושין של יהודים בישראל אזרחי המדינה או תושביה יהיו בשיפוטם הייחודי של בתי דין רבניים".

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

כך שלא רק עצם הגירושין הם בסמכות בית הדין הרבני, אלא כל ענייני הגירושין, הכוללים אף את הפרדת המגורים של הצדדים לשם סידור הגט.

כן נפסק אף בבג"ץ 2421/93, שם נרשם בין השאר כך על ידי השופט צבי טל:

לדעתי, יש להחזיר עטרה ליושנה כאמור בפסק הדין בעניין ברוק. כאשר בני הזוג גרים בדירה אחת, וענייני הרכוש לא נכרכו בתביעת הגירושין שביניהם, יתכן שאין בית הדין מוסמך לדון בחלוקתה מבחינה קניינית, אבל הוא מוסמך ואינו יכול להימלט מלדון בהפרדת מגורי הזוג.

איש ואישה שהתגרשו, אסורים לדור אפילו בחצר אחת (שו"ע אבן העזר קי"ט ז'), ואין צריך לומר בדירה אחת. ואם אחר הגירושין לנה האישה עם הבעל בפונדק אחד, צריכה הימנו גט אחר (דעת בית הלל במשנה גטין פרק ח' משנה ד' וכן נפסק להלכה אבן העזר קמ"ט ב'). בני זוג שהתגרשו והם מוסיפים לגור בדירה אחת, לא הועילו איפוא כלום, לפי שהם זקוקים לגט אחר ואחריו לגט אחר ואין לדבר סוף עד שלא ייפרדו גם בקורת-הגג.

נמצא שבית דין המחייב צדדים להתגרש לא יהיה בדבריו כלום עד שתובטח הפרדת המגורים של בני הזוג לפני הגירושין. עניין זה של הפרדת המגורים כרוך בקשר אמיץ וחזק מעצם טיבו וטבעו בתביעת הגירושין. וזו השאלה האמיתית העומדת בפני בית הדין אשר דירת המגורים היא משותפת, ולא הצד הרכושי וחלוקתו (אלא אם כן נכרך הצד הרכושי גם הוא על ידי בעל הדין). שאלה זו של הפרדת המגורים כרוכה מעצם טבעה וטיבה בגירושין, והיא ללא ספק בסמכות בית הדין, כפי שנאמר בפסק הדין בעניין ברוק.

אכן, כאשר בעיית ההפרדה אינה רלבנטית, כגון, שקיים פתרון הפרדה מוסכם או אם בני הזוג ממילא אינם גרים יחד, כי אז חלוקת דירת המגורים לא תעמוד בפני בית הדין, ואם חלוקת הרכוש לא נכרכה בתביעה, ככל הנראה הדירה לא תהיה בסמכותו.

אבל כאשר שאלת ההפרדה רלבנטית, אין בית הדין יכול שלא לדון ב"עתיד מגוריהם" וליצור פתרון להפרדת מגורים באופן היותר הולם וצודק, עוד לפני ביצוע הגירושין, שאם לא כן ייעצר ההליך שבפני בית הדין בלי אפשרות לסיימו. הדבר בולט ביתר שאת ויתר עז כשדירת המגורים אינה בבעלות משותפת, אלא, כבמקרה זה, בשכירות מוגנת.

ונראה כי החלטה עקרונית זו הייתה מקובלת על כל שופטי בג"ץ שם.

כאמור, בנסיבות תיק זה, שהסכסוך קשה, ולא ניתן לסדר גט מבלי שמי מהצדדים יעזוב את המגורים בדירת הבעל, על בית הדין להחליט מי מהם יפנה את הדירה לשם סידור הגט בפועל.

לשם מתן החלטה בכך, בית הדין מסתמך על העובדה כי הדירה שייכת לבעל ולא לאישה, כך שאין ספק שבבואנו לבחור מי יישאר בדירה ומי יצא ממנה לשם סידור הגט בפועל, אזי התשובה ברורה, שבעל הדירה יישאר לגור בה, והשני יצא.

משכך, בית הדין מורה לאישה-הנתבעת לפנות את דירת המגורים בדירת הבעל, וזאת בתוך 45 יום מהיום.

ייקבע מועד לסידור גט בעוד 45 יום מהיום, שעד אז האישה כבר לא תשהה בדירת הבעל.

מסקנה

בית הדין מורה לאישה-הנתבעת לפנות את דירת המגורים בדירת הבעל, וזאת בתוך 45 יום מהיום.

הפרת הוראה זו דינה כהפרת צו שיפוטי, ובית הדין ישקול ביצועה על ידי הגורמים המוסמכים.

ייקבע מועד לסידור גט בעוד 45 יום מהיום, שעד אז האישה כבר לא תשהה בדירת הבעל.

תיק הרכוש מתנהל בבית משפט, ופסיקת הדין תלויה במידה רבה בפסיקת בית המשפט בעניין חלוקת הרכוש, ומשכך, הדיון בכתובה יתקיים רק לאחר תום ההליך לחלוקת זכויות כספיות המתנהל בבית המשפט.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום י"ג בסיון התשפ"א (24/05/2021).

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד הרב מאיר קאהן הרב יעקב מ' שטיינהויז

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה